

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Petry Weissové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **D. K.**, zast. Mgr. Michalem Krčmou, advokátem, se sídlem Navrátilova 675/3, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 12. 2023, č. j. OAM-1501/ZA-ZA11-ZA03-2023, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti I. výroku usnesení Městského soudu v Praze ze dne 4. 3. 2024, č. j. 19 Az 4/2024-19,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 14. 12. 2023, č. j. OAM-1501/ZA-ZA11-ZA03-2023 (dále jen „rozhodnutí žalovaného“), zastavil řízení o žalobcově žádosti o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), neboť ji shledal nepřipustnou podle § 10a odst. 1 písm. e) téhož zákona.

[2] Žalobce se proti napadenému rozhodnutí bránil žalobou u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“). Součástí žaloby učinil mimo jiné návrh na ustanovení zástupce a přiznání odkladného účinku žalobě. Městský soud v záhlaví označeným usnesením (dále jen „napadené usnesení“) zamítl návrh žalobce na ustanovení zástupce pro řízení o žalobě (I. výrok) a současně žalobce vyzval k doplnění žaloby o uvedení žalobních bodů a označení důkazů k prokázání svých tvrzení (II. výrok).

[3] Proti I. výroku napadeného usnesení se žalobce (dále jen „stěžovatel“) brání kasační stížností. V blanketní kasační stížnosti ve vztahu k napadenému usnesení toliko uvedl, že jej napadá z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. a navrhuje, aby jej v napadeném rozsahu Nejvyšší správní soud zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení.

[4] Ve včasném doplnění kasační stížnosti, které stěžovatel učinil k výzvě kasačního soudu, uvádí, že rozhodnutí žalovaného pro něj má fatální důsledky, neboť nebude moci legálně setrvat na území České republiky a potenciálně to pro něj může znamenat i realizaci správního vyhoštění. Nutnost vycestovat pro něj bude citelnější i proto, že na území České republiky žije jeho rodina. V další části kasační stížnosti uvádí, že nesprávnost a

nepřezkoumatelnost napadeného usnesení je dána proto, že nebyl řádně posouzen vztah a význam § 42a odst. 6 písm. a) zákona o pobytu cizinců a § 42a odst. 1 téhož zákona. Také další stížnostní argumentace se vztahuje k údajným žalobním námitkám ve vztahu k udělení dlouhodobého pobytu za účelem sloučení rodiny a posouzení konkrétních ustanovení zákona o pobytu cizinců. Dále vytýká, že v řízení před městským soudem byl nesprávně potvrzen závěr, že není povinností správního orgánu zabývat se přiměřeností možného zásahu do žalobcova soukromého a rodinného života a v této souvislosti poukazuje jednak na judikaturu Nejvyššího správního soudu a také na čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Setrvává na závěru, že napadené usnesení městského soudu má být zrušeno a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení.

[5] Kasační stížnost není přípustná.

[6] Kasační stížnost je podle § 102 s. ř. s. opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví. Z toho plyne, že aby vůbec byla kasační stížnost způsobilá meritorního projednání, musí kvalifikovaným způsobem zpochybňovat právě rozhodnutí krajského (resp. v souzené věci městského) soudu, proti němuž byla podána (a nikoli nějaký jiný akt) a musí se tedy také vztahovat k rozhodovacím důvodům, na nichž uvedený soud své rozhodnutí založil.

[7] Nejvyšší správní soud v této souvislosti dodává, že v řízení o kasační stížnosti je v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. povinné zastoupení advokátem. Je tomu tak především proto, aby kasační stížnost byla sepsána právním profesionálem a aby argumentačně nejen byla na úrovni, ale především proto, aby v řízení o kasační stížnosti byla zajištěna prostřednictvím advokáta kvalifikovaná polemika s argumentací krajského (městského) soudu obsaženou v jeho rozhodnutí, jež má být v řízení o kasační stížnosti předmětem přezkumu.

[8] V nynějším případě, ačkoliv podmínka řízení spočívající v povinném zastoupení advokátem byla splněna, v kasační stížnosti nebyla poskytnuta jakákoliv, byť jen stručná, polemika se závěry, které městský soud v napadeném usnesení vyslovil. Jak již výše uvedeno, v souzené věci stěžovatel kasační stížností napadá I. výrok usnesení, jímž byla zamítnuta jeho žádost o ustanovení zástupce pro řízení o žalobě. Důvodem zamítavého výroku přitom byla skutečnost, že stěžovatel nereagoval na výzvu městského soudu k učinění prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech a k doložení tvrzených skutečností, tudíž městský soud nemohl posoudit, zda stěžovatel splňuje podmínky, za nichž lze účastník řízení ustanovení zástupce podle § 35 odst. 10 s. ř. s. (v napadeném usnesení nesprávně uveden § 36 odst. 10 s. ř. s.). Z výše uvedené stručné rekapitulace kasační stížnosti, resp. jejího doplnění je však zřejmé, že k závěrům městského soudu týkajícím se neustanovení zástupce pro řízení o žalobě stěžovatel ničeho netvrdí.

[9] Stěžovatel (prostřednictvím svého právního zástupce) podle obsahu (nikoliv nadpisu) kasační stížnosti brojí proti blíže neznámému (neoznačenému) rozhodnutí správního orgánu, potažmo městského soudu, které se má týkat problematiky udělení dlouhodobého pobytu za účelem sloučení rodiny podle zákona o pobytu cizinců, ač věcně se v řízení o žalobě v souzené věci jedná o zastavení řízení o žádosti o udělení mezinárodní ochrany (viz odst. [1]). Argumentačně se tak stěžovatel zcela mýlí nejen s předmětem řízení o žalobě a o kasační stížnosti, ale také s důvody, na nichž je napadené usnesení městského soudu, které

pokračování

v blanketní kasační stížnosti označil, založeno. Je tedy zjevné, že stěžovatelovo podání, byť označené jako kasační stížnost proti usnesení městského soudu ze dne 4. 3. 2024, č. j. 19 Az 4/2024-19, ve své podstatě neobsahuje žádné skutečné kasační důvody, kterými by na uvedené usnesení či na postup soudu jeho vydání předcházející, reagoval.

[10] Taková kasační stížnost je však nepřipustná podle § 104 odst. 4 s. ř. s., neboť se opírá jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 9. 2009, č. j. 7 Afs 106/2009-77, č. 2103/2010 Sb. NSS, nebo ze dne 28. 5. 2020, č. j. 9 Azs 101/2020-17).

[11] Nejvyšší správní soud současně nepřehlédl, že v doplnění blanketní kasační stížnosti, které stěžovatel učinil podáním ze dne 10. 5. 2024, na rozdíl od blanketní kasační stížnosti označil v rubrice tohoto podání za napadené rozhodnutí jiné usnesení městského soudu, a to usnesení ze dne 4. 3. 2024, č. j. 19 Az 4/2024-18. Z obsahu spisu vedeného městským soudem pod sp. zn. 19 Az 4/2024 přitom vyplývá, že tímto usnesením rozhodl městský soud o stěžovatelově návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě tak, že se odkladný účinek nepřiznává. Pokud snad stěžovatel zamýšlel kasační stížností brojit proti uvedenému usnesení, což však lze dovodit pouze z rubriky zmíněného doplnění kasační stížnosti, nikoliv již z jeho obsahu, pak i v takovém případě by byla kasační stížnost nepřipustná. A to podle § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. O tom byl ostatně stěžovatel poučen v uvedeném usnesení.

[12] Z právě uvedených důvodů tudíž nepovažoval Nejvyšší správní soud za potřebné se stěžovatelem vyjasňovat obsah jeho dvou podání (blanketní kasační stížnosti a jejího doplnění), které se v označení napadeného rozhodnutí městského soudu lišily. Kasační stížnost je nepřipustná, ať již směřuje proti kterémukoliv ze dvou shora označených usnesení městského soudu. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[13] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta nebo řízení zastaveno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. června 2024

Mgr. Petra Weissová
předsedkyně senátu